

Становище

от доц. д-р Даниела Дончева

Юридически Факултет на Пловдивски университет

„Паисий Хилендарски”

за дисертационния труд на Ваня Николаева Тодорова

за получаване на образователна и научна степен „доктор” на тема:

„Основни процесуални гаранции за правото на защита на гражданите”

Докторантът Ваня Николаева Тодорова е родена на 13.12.1983 г. в град Тополовград. Завършила е висшето си образование в ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски” през 2014 г. Работила е като управител в търговско дружество.

През 2017 година е зачислена като докторант на самостоятелна подготовка в ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски, област на висше образование 3. „Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.6. „Право”, /специалност „Наказателен процес/.

Представеният дисертационен труд е с обем 152 страници. Съдържанието е правилно структурирано в увод и четири глави, всяка от които разделена на раздели. В заключението е направено обобщение на изследването. В края на дисертацията е добавено едно приложение - списък с използвана от автора литература.

Глава Първа на дисертационния труд разглежда същността на процесуалните гаранции за правото на защита. Процесуалните гаранции са винаги процесуални правила, които осигуряват функционирането на наказателния процес така, че да се осъществи в пълен обем стоящата пред него задача. В тази глава има **два раздела**, които разглеждат съотношението между правото на защита и процесуалните гаранции. Авторът обръща внимание, че правото на защита не бива да се смесва с процесуалните гаранции. Правото на защита е субективно публично право, което възниква в даден наказателен процес и означава процесуална възможност на неговия носител да участва активно в наказателнопроцесуалната дейност в защита на своите права и законни интереси, а процесуалните гаранции са процесуални правила. Анализирани са предметът, задачата, реализацията и квалификацията на процесуалните гаранции. Очертава се разликата между предмет и задача на процесуалните права.

Глава Втора на дисертационния труд съдържа цялостен анализ на презумпцията на невинност на обвиняемия, като основна процесуална

гаранция на правото на защита на гражданите. Тази презумпция е една от важните процесуални гаранции, която гарантира интересите на обвиняемия, активизира дейността по разкриване на престъпленията и изобличаването на техните извършители и има огромно значение за правилното протичане на целия наказателен процес. В тази глава има **четири раздела**, в които се изследва историческото зараждане и развитие на презумпцията за невинност, обръща се внимание на развитието на презумпцията за невинност в българския наказателен процес, разгледана е същността на презумпцията за невинност, правното ѝ действие и европейски стандарти.

Глава Трета е посветена на неприкосновеност на личността – основна процесуална гаранция за правото на защита, която за разлика от презумпцията за невинност се отнася до всички субекти на правото на защита. Тази глава има **четири раздела**, в които се разглеждат същността и правното действие на процесуалната гаранция „неприкосновеност на личността”, мерките за процесуална принуда, анализира се неприкосновеността на личността в Конституцията, НПК и Европейската конвенция за защита правата на човека.

Глава Четвърта изследва задължението на съда и органите на досъдебното производство да разясняват на гражданите техните процесуални права и да им осигуряват възможност да ги упражняват.

В заключението е направено обобщение на изследването.

Изключително положително следва да бъде оценена дисертацията в частта, разглеждаща презумпцията за невинност и направените от автора изводи, че презумпцията за невинност е обективно правно положение, което неизменно съпътства фигурата на обвиняемия до влизането на присъдата в сила, без да се влияе от предположение за виновност, до което могат да дойдат едни или други субекти на процеса.

Препоръчвам на автора при разглеждането на различни становища да посочва техните автори и източниците, от които ги е прочел, да прецизира отбелязването на бележките под линия, да обърне внимание на изказа и терминологията си.

Представеният десертационен труд е комплексен и посветен на значим проблем, което може да бъде положително оценено, тъй като се очертават теоретичните и практически проблеми и се посочват възможности за решаването и преодоляването им.

Трудът се отличава с модерен подход при анализа на проблемите, използват се различни методи на изследване. Дисертационният труд показва, че авторът притежава задълбочени теоретични познания в материята, в която работи и умее да им предаде практическа насоченост.

Заклучение:

Предвид изпълнението на изискванията, предвидени в чл. 6, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България и на основание чл. 10, ал. 1 от същия, давам категоричното си положително заключение за присъждане на Ваня Николаева Тодорова на научната и образователна степен „Доктор” в област на висшето образование 3 „Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.6. „Право”, /специалност „Наказателен процес право”/.

Дата: 30.11.2017 г.

Подпис: